

[C. J. F. Sven.]

kongressen, er det et betænkeligt Tidens Træk, hvis der virkelig, saaledes som man maa gaa ud fra, har fundet Demonstrationer af den Art Sted, og det er set paa Baggrund af en Episode som denne dobbelt betænkeligt at ville gennemføre det her forelagte Lovforslag om et Enhedspoliti.

Mit Parti mener, at der ved de foreliggende Lovforslag er gjort det kommunale Politi Uret, og det fremgik da ogsaa af de to ærede socialdemokratiske Ordføreres Taler — som ogsaa fremhævet af det ærede Medlem, der talte for Venstre —, at man egentlig slet ikke var saa glad ved Situationen. Navnlig det ærede 10de Medlem for 1ste Kredts (Ch. Petersen) havde et helt Overflødighedshorn af Løfter med sig; man kunde jo bare komme og sige til senere hen, saa skulde man se, om man ikke paa de aarlige Normeringslove o. s. v. Nu skæpper Løfter jo ikke saa forfærdelig meget i Pungen, og jeg synes, at hvis det endelig er Tanken, kunde man lige saa godt først som sidst have sagt, hvad det var, man vilde yde det kommunale Politi og det øvrige Politi for at skabe Tilfredshed inden for disse Kredse.

Endvidere nærer vi, som det allerede er blevet sagt fra vor Side under Sagens Behandling i det andet høje Ting, Betænkeligheder ved Bekostningen ved Lovforslagene. Vi er sikre paa, at de Udgifter, der er anført, næppe vil kunne holde, og vi kan ikke paa det nuværende Tidspunkt se, at man, naar man har en brugelig Ordning, en Ordning, som har skabt Tilfredshed inden for store Kredse blandt de paagældende Tjenestemænd, partout skal gaa til en Nyordning, som i økonomisk Henseende efter vor Mening vil være uhyre bekostelig. Det fremhæves ganske vist — det blev ogsaa fremhævet i Dag af den højtærede Justitsminister —, at Forslaget paa visse Punkter kunde medføre Besparelser. Det var i Forbindelse med Spørgsmaalet om Arrestvæsenets Ordning. Jeg er nu ikke saa sikker paa de Besparelser, man tror at kunne indvinde ved at nedlægge et lille Arresthus her og der. Jeg indrømmer, at Tilstandene i Arresthusene kan være meget fornøjelige, der kunde nok trænges til lidt Indskrænkning; navnlig paa Jyllands Østkyst tror jeg en lille Centralisering ikke vilde være af det onde; men om det i og for sig vil være billigere, naar man til sin Tid gør Regnskabet rigtigt op med Hensyn til Transportudgifter og lignende, det vil jeg sætte et meget stort Spørgsmaalstegn ved.

I øvrigt er Lovforslaget typisk for den

Maade, hvorpaa man i Øjeblikket lovgiver. Jeg skal i saa Henseende fremdrage et enkelt Punkt i Forslaget til Lov om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v. Der er i § 1 stillet Forslag om, at § 112 i Retsplejeloven skal ændres, og i 3die og 4de Stykke er der opstillet nogle Betingelser for, at man i Fremtiden skal kunne udnævnes til Politimester, Politikommissær eller Politibetjent. I disse to Stykker, blot en 7—8 Linier, er der 4 Regler, men alle er gjort i allerhøjeste Grad betingede, idet der for det første siges, at en Mand ikke kan ansættes som Politimester uden i 3 Aar at have haft fast Ansættelse som Politifuldmægtig, men saa føjes der til, at dette gælder dog kun „som Regel“. Og gaar vi videre i Paragraffen, staar der, at for at kunne beskikkes som Politikommissær skal vedkommende „som Regel“ have gjort Tjeneste gennem alle de forudgaaende Grader. Vi gaar videre; næste Punktum siger, at Politibetjente skal ved deres Ansættelse være over 25 Aar og maa „som Regel“ ikke være over 35 Aar. Videre staar der: Forinden Ansættelsen skal de „som Regel“ have gennemgaaet et af Justitsministeren anordnet Kursus. Og for at man kan være ganske sikker paa, at disse Bestemmelser intet som helst skal komme til at betyde i Fremtiden, føjes der til: „Justitsministeren kan i særlige Tilfælde meddele Fritagelse for disse sidste Bestemmelser“.

Jeg maa nok spørge: Hvad bliver der egentlig tilbage? Naar der staar 4 Gange, ved hver eneste Bestemmelse, at den kun gælder „som Regel“, og der saa til Slut, for at det ikke skal misforstaaes, føjes til, at i øvrigt kan der dispenseres, saa er vi ude i en Lovgivning, om hvilken man maa sige, at man ved snart ikke, hvorfor der skal lovgives. Man kunde snart lige saa godt indføre det rene og skære Ministerdiktatur, for naar det kun er som Regel, disse Bestemmelser skal gennemføres, maa Ministeren ganske suverænt kunne tilsidesætte dem. Man lægger altsaa paa disse Punkter Magten fuldkommen i Ministerens Hænder.

Jeg nævner det, fordi det forekommer mig symptomatisk for Tiden, at saadanne Bestemmelser kan gaa igennem den danske Rigsdag. Der har i de sidste Dage været nogen Diskussion om forskellige Typer; der var noget om „syntone“ Typer og noget om „schizoide“ Typer — det er en Læge, der har fremsat nogle Bemærkninger om disse to forskellige Typer. Jeg maa sige, jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal henføre en Lovgivning af denne Beskaffenhed under, om det skal være under den syntone Type eller den